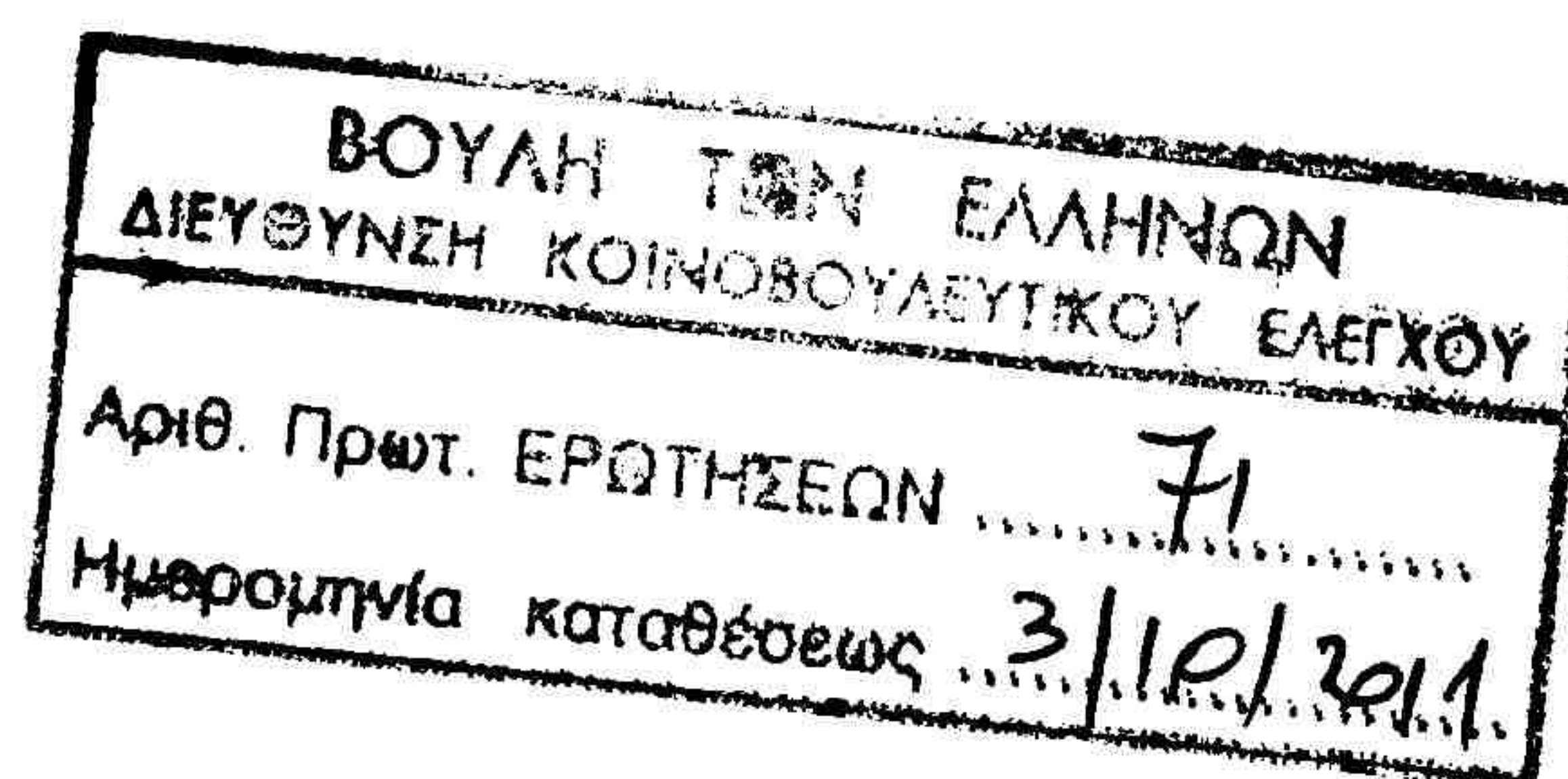

ΝΑΝΤΙΑ Ι. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Βουλευτής ΠΑΣΟΚ

ΝΟΜΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Αθήνα, 30/09/11

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

«Προώθηση ποιότητας ελαιόλαδου μέσω συγκέντρωσης και τυποποίησης»

Το ελαιόλαδο αποτελεί σημαντικό κομμάτι της ελληνικής οικονομίας, καθώς καλύπτει το 11% της συνολικής αγροτικής παραγωγής στην Ελλάδα σε όρους αξίας, έναντι 2% στην Ευρώπη. Ειδικότερα, η Ελλάδα είναι η τρίτη μεγαλύτερη παραγωγός ελαιολάδου μετά την Ισπανία και την Ιταλία, με παραγωγή της τάξης των 370 χιλιάδων τόνων το 2009, η οποία αντιστοιχεί σε αξία της τάξης των 800 εκατομμυρίων ευρώ, συνεισφέροντας έτσι το 0,3% του ΑΕΠ έναντι 0,2% του ΑΕΠ για τον ισπανικό κλάδο και 0,1% για τον ιταλικό.

Ωστόσο, σύμφωνα με προβλέψεις, έως το 2020 αναμένεται να μειωθούν περίπου στα 420 εκατομμύρια ευρώ οι ετήσιες επιδοτήσεις για το ελληνικό ελαιόλαδο από 550 εκατομμύρια ευρώ που είναι σήμερα. Αυτό αναφέρει μελέτη που πραγματοποίησε η Διεύθυνση Στρατηγικής και Οικονομικής Ανάλυσης της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος που εστιάζει:

- (i) στα διαρθρωτικά χαρακτηριστικά του κλάδου στη χώρα μας καθώς και στις ανατροπές που παρατηρούνται στη διεθνή αγορά και

- 7
- (ii) στις μεσοπρόθεσμες προκλήσεις μετά την αναθεώρηση της ΚΑΠ αλλά και τις ευκαιρίες που υπάρχουν αν εκμεταλλευτούμε τα συγκριτικά πλεονεκτήματα του ελληνικού ελαιολάδου.

Σύμφωνα με την ίδια μελέτη, η μείωση των επιδοτήσεων πρόκειται να έρθει ως αποτέλεσμα της σημαντικής πίεσης που θα δεχθεί η ελληνική παραγωγή ελαιολάδου από την αναθεώρηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, αφού στην νέα ΚΑΠ οι επιδοτήσεις συνδέονται με την καλλιεργήσιμη γη σε κάθε χώρα και σταδιακά επιχειρείται η πλήρης εξίσωση του ύψους επιδότησης ανά εκτάριο καλλιεργήσιμης γης για όλες τις χώρες της ΕΕ.

Αναφέρεται, ακόμα, ότι η ελληνική παραγωγή θα περιορισθεί κοντά στους 340.000 τόνους το 2015 και λίγο πάνω από 300.000 τόνους το 2020, από 360.000 τόνους το 2010. Παρά τις χαμηλότερες ενισχύσεις της ΚΑΠ, η μείωση της παραγωγής διατηρεί το ύψος της επιδότησης ανά κιλό ελαιολάδου κοντά στα σημερινά επίπεδα 1,4 ευρώ/κιλό το 2020, έναντι 1,5 ευρώ/κιλό το 2009. Σύμφωνα με τη μελέτη, η ευνοϊκή διεθνής συγκυρία και η ποιοτική υπεροχή του ελληνικού ελαιολάδου έναντι ελαιόλαδου άλλων χωρών μπορούν να οδηγήσουν σε ανάπτυξη τον κλάδο μεσοπρόθεσμα. Για να υλοποιηθεί, όμως, αυτή η δυνατότητα απαιτούνται διαρθρωτικές μεταβολές, όπως:

- (i) περιορισμός του κόστους παραγωγής, κυρίως μέσω συγκέντρωσης σε όλα τα στάδια παραγωγής και
- (ii) αύξηση του μεριδίου παραγωγής που τυποποιείται.

Είναι γεγονός ότι, πλέον, η αγορά των τιμών των προϊόντων λειτουργεί ελεύθερα και η ευρωπαϊκή πολιτική των αγροτικών ενισχύσεων αποδυναμώνεται και σύντομα θα αποτελέσει, οριστικά, παρελθόν. Ωστόσο, σε καμία περίπτωση ο ρόλος του κράτους στην διαμόρφωση της αγροτικής πολιτικής δεν πρέπει να

υποβαθμιστεί, αντίθετα, πρέπει να επικεντρωθεί στην υλοποίηση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων. Κατόπιν αυτών,

Ερωτάται ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

1. Ποιες πρωτοβουλίες προτίθεται να λάβει η κυβέρνηση για τον περιορισμό του κόστους παραγωγής του ελαιοπαραγωγού και τη μεγαλύτερη δυνατή συγκέντρωση στα στάδια παραγωγής;
2. Ποιες πρωτοβουλίες προτίθεται να λάβει η κυβέρνηση για την αύξηση του μεριδίου παραγωγής του ελαιόλαδου που τυποποιείται;
3. Σε ποιες ενέργειες προτίθεται να προβεί το Υπουργείο (διαφήμιση κλπ.), προκειμένου να ενισχυθεί η τιμή παραγωγού, τουλάχιστον του έξτρα παρθένου και παρθένου ελαιόλαδου για τη φετινή χρονιά;

Η ερωτώσα βουλευτής,
Νάντια Ι. Γιαννακοπούλου